

BIM

Când au ajuns cam pe la jumătatea scării, au putut auzi mai clar: un hârșâit, un vâjâit, un huruit – și toate în același timp.

– Kadabra, ce se întâmplă acolo sus? întrebă Alex, sărind treptele câte două odată în urma pisicii.

– Nu știu nici eu, miorlăi pisica drept răspuns. De-aia v-am chemat pe voi.

Ajunseră găfâind la ușa podului, dar când să intre, rămaseră țintuiți locului.

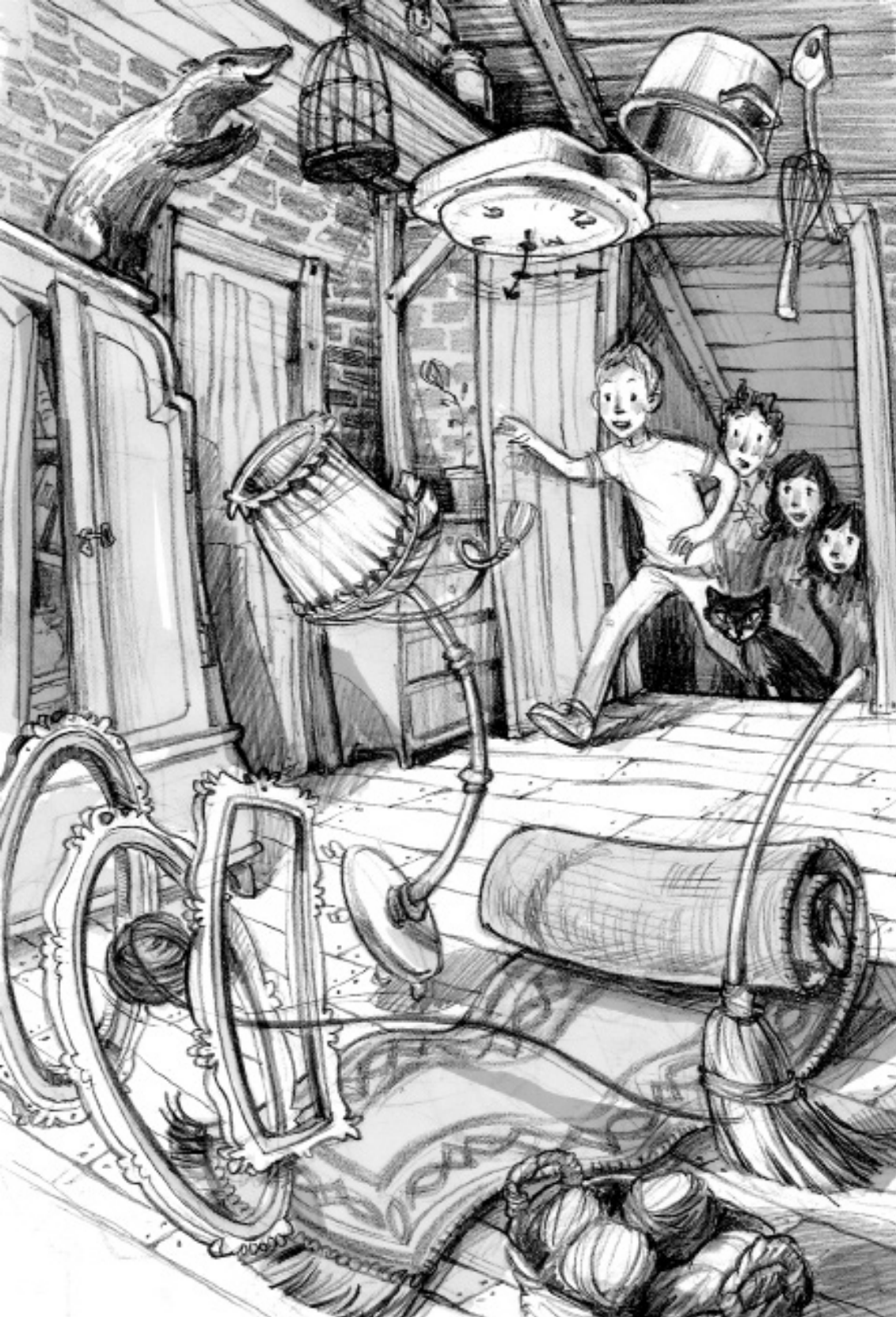
Ușa era larg deschisă, iar în fața ochilor li se desfășura un spectacol deosebit. Cearșafuri și pături zburau prin aer ca luate de o furtună. „Darky”, veioza cu picior înalt, se învârtea în jurul propriului ax în mijlocul camerei,

îndoindu-se când într-o parte, când în cealaltă. Arăta de parcă ar fi dansat, făcând în același timp plecăciuni și mulțumind pentru aplauze. Pe care le și primea, anume de la „Zbanghiul”, viezurele împăiat care se uita cruciș. Acesta stătea cocoțat pe dulap, chicotea nebunește și bătea din palme.

Într-un colț al podului, pluteau prin aer rame goale de tablouri. Din când în când, prin ele zburau gheme de lână, pentru că în colțul opus un mop și-o mătură practica o variantă proprie a jocului de golf – dintr-un morman uriaș de lână, proiectau fiecare pe rând câte-un ghem înspre ramele de tablouri. Și când nimereau vreunul, țopăiau de bucurie. Pe jos, un covor rulat șerpuia de-a lungul podelei, privind mereu în sus, spre tavan, unde zburătăcea, deasupra întregii nebunii, un ceas vechi de bucătărie. Arătătoarele se învârteau în aer precum elicea unui elicopter.

Sahli și fetele rămăseseră cu gura căscată.

– Kadabra, strigă Alex încercând să acopere hărmălaia.
Ce se întâmplă aici?

Pisica scutură din cap.

–Nu știu, am vrut să exersez niște vrăji. La urma urmei, ați făcut din mine o pisică magică fără să mă întrebați măcar dacă sunt de acord. Așa că am vrut să-mi testez puterile. Chiar nu înțeleg ce s-a întâmplat.

Pe Sahli îl pufni răsul.

–Lasă că poate reușesc eu, spuse el și făcu stânga împrejur pe scări în jos.

–Ce l-a apucat? întrebă Sally și, înainte ca Alex să apuce să răspundă ceva, Sahli se întoarse.

În mâini ținea globul magic, care continua să lumineze. Așeză iute globul pe podea, apoi se aplecă asupra lui și murmură formula magică.

Mai întâi nu se întâmplă nimic. Apoi însă covorul se rostogoli până în colțul său, ceasul ateriză într-o cutie de carton, iar mopul, mătura și ramele de tablouri se grăbiră și ele la locurile lor. Viezurele își mai dădu o dată ochii peste cap, apoi încremeni. Numai Darky, bătrâna veioză, părea a se împotrivi vrăjii lui Sahli. Se vedea că nu-i convine să se retragă din nou în colțul ei. În cele

din urmă, se târî, cu abajurul pleoștit, fără niciun chef la loc.

Lumina din interiorul globului se stinse, în jur se lăsa liniștea. Doar particulele de praf ce încă mai zburau agitate prin aer aminteau de harababura de adineauri.

– Sahli, strigară gemenele în cor. Cum ai făcut asta?

Băiatul își așeză o mână pe glob.

– Am potolit magia din interiorul globului. Acum abia am înțeles și de ce a luminat tot timpul ăsta, deși vraja de ordine se înfăptuise deja.

Își întoarse privirea spre pisică.

– Îl folosea Kadabra.

Pisica se apără:

– Ba nu, să știi că eu nici n-am atins globul. Îți jur!

– Te cred, spuse Sahli. Doar că noi am omis un lucru până acum. Dacă vrem să fii o pisică magică, atunci ai nevoie de un corespondent magic.

Kadabra ciuli urechile.

– Am nevoie de un... ce?

Sahli se apropie de ea și începu să-i explice pe un ton didactic.

–Păi, uite: Argus își extrage puterea din pietre prețioase. Vrăjile pe care le fac eu merg prin globul auriu. La fel ai și tu nevoie de ceva care să-ți susțină puterile, adică ai nevoie de un obiect magic.

Kadabra căzu pe gânduri.

–Și de unde să fac rost de așa ceva?

–Am să-ți umplu eu un obiect cu magie. Prin puterile mele, pot să transfer magie în orice obiect îți dorești. Un obiect, o persoană... un lucru oarecare pe care...

–Un lucru oarecare? întrebă pisica înălțându-și năsul în vânt. Cum adică un lucru oarecare? Am nevoie de ceva deosebit. Valoros. Nobil!

Cei patru prieteni își dădură cu toții ochii peste cap.

–Tipic, șopti Sally.

Ceilalți nu mai spuseră nimic. Sahli se îndreptă spre camera interzisă, traversând ceața subțire formată din particule de praf.